

Nr 360.

Av fröken **Andersson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till avlöningar vid fångvårdsanstalterna.

Kungl. Maj:t har på andra huvudtiteln i årets statsverksproposition under punkten »Fångvården m. m.» föreslagit, att de s. k. socialassistenterna vid centralfängelserna å Långholmen, å Härlanda och i Malmö, vilka nu äro placerade såsom kontorsbiträden i lönegrad Eo 4, skola erhålla ställning såsom kuratorer och tills vidare placeras i Eo 10.

Socialassistenternas arbete består i att vara fångarna behjälpliga i personliga och ekonomiska angelägenheter, förbereda arbetsanställning och dylikt. Arbetet är alltså mycket kvalificerat, och dess betydelse har i statsverkspropositionen framhållits av såväl departementschefen som fångvårdsstyrelsen.

Sälunda skriver departementschefen: »För den rätta behandlingen av den som intagits å fångvårdsanstalt är det uppenbarligen av stor vikt, att någon av anstaltens tjänstemän står i nära kontakt med den miljö, ur vilken fången kommit. Detta är även av betydelse, då det gäller att bedöma om den straffade efter frigivningen skall återvända till samma miljö; därest detta skall ske, måste omgivningen även förberedas på de svårigheter som då möta. Risken för återfall i brott är stor, om icke dessa svårigheter kunna bemästras. En förutsättning för att nu angivna uppgifter skola handhas på ett tillfredsställande sätt är att ifrågavarande befattningshavare besitta erforderlig kompetens för socialt arbete, helst socialpolitisk examen eller däremot svarande teoretisk och praktisk utbildning. De nuvarande socialassistenterna inneha sådan kompetens, och man kan icke påräkna, att de skola kvarstanna i sina befattningar med mindre de erhålla en placering i lönehänseende, som svarar mot deras kvalifikationer.»

Fångvårdsstyrelsen framhåller: »Både skyddskonsulentorganisationen och den nya lagen om villkorlig frigivning ställa fängelserna inför sociala uppgifter av helt annan omfattning och art än de hittillsvarande. Att utse tillsynsman för de frigivna och att anskaffa arbete åt dem — enligt första lagutskottets uttalande den viktigaste och mest positiva åtgärden för deras tillrättaförande — kommer att ställa fängelsernas ledning inför komplicerade uppgifter. Detta blir särskilt fallet vid de största centralfängelserna. Även om konsulenter och sociala institutioner biträda härvid, kräver planerandet, i form av förfrågningar och underhandlingar, både kompetens och tid. Direktörerna måste äga tillgång till sakkunnig hjälp på platsen, och socialassistenterna äro särskilt skickade för uppgiften. Men om dessa arbetskrafter icke

skola dragas över till andra, bättre betalda verksamhetsgrenar, erfordras oundgängligen en förbättring av deras löneställning.»

I samband härmed bör emellertid erinras om, att socialassistenter med direkt likartade arbetsuppgifter äro anställda vid ytterligare två fångvårdsanstalter nämligen centralfängelset i Växjö och vårdanstaltens å Hall sinnessjukavdelning vid Håga. Det synes oss därför naturligt, att dessa erhålla samma ställning och lönegradsplacering. Socialassistenten i Växjö är nu placerad som kontorsbiträde i lönegrad Ex 4 och socialassistenten vid Håga som första vaktfru i Eo 6.

Angående Håga-tjänsten önska vi även framhålla, dels att socialassistenten där jämsides med kuratorsarbetet biträder sinnessjukläkaren med sociala utredningar och utförande av vissa psykologiska prov och dels att kvinnlig befattningshavare på Håga för närvarande inte kan erhålla bostad inom området utan måste bo i högre dyrort. Anstaltens verksamhet, som nu pågått i tre år, har visat sig mycket lovande, men dess kriminalpolitiska betydelse och vidare utveckling äro givetvis beroende av att anställningsförhållandena äro sådana att kraven på de anställdas kompetens och kvalifikationer icke behöva eftersättas.

Under återopande av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta,

att socialassistenterna vid centralfängelset i Växjö och vårdanstaltens å Hall sinnessjukavdelning vid Håga i likhet med motsvarande befattningshavare vid centralfängelserna å Långholmen, å Härlanda och i Malmö erhålla ställning såsom sociala kuratorer och uppflyttas från lönegrad Ex 4 respektive Eo 6 och tills vidare placeras i lönegrad Eo 10, och

att i följd därav anslaget till Fångvårdsstyrelsen: Avlöningar för budgetåret 1944/45 under punkten »Fångvården m. m.» höjes med 1 770 kronor från 306 000 kronor till 307 770 kronor.

Stockholm den 22 januari 1944.

Ebon Andersson
i Stockholm.

Kerstin Hesselgren.

Gust. Mosesson.

Hildur Nygren.

Åke Wiberg.

Disa Västberg.

Verner Hedlund.